

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet
Sendt per e-post til: firmapost@nkom.no
Kopi: pia.braadland@nkom.no

Oslo, 20. November 2020

Høringsuttalelse fra Naturressurskommunene – Retningslinjer for ivaretagelse av elektronisk kommunikasjon ved vindkraftutbygging

1 INNLEDNING

Det vises til høring av retningslinjer for ivaretagelse av elektronisk kommunikasjon ved vindkraftutbygging 09.10.2020 med høringsfrist 20 november.

Naturressurskommunene (NRK) er en paraplyorganisasjon for medlemsorganisasjonene; Landssamanslutninga av vassdragskommunar (LVK), Utmarkskommunenes sammenslutning (USS), Industrikommunene, Nettverk av Petroleumskommunar (NPK) og Kommunekraft AS. Organisasjonene har til sammen 203 medlemskommuner.

2 NATURRESSURSKOMMUNENES SYN PÅ FORSLAGET TIL RETNINGSLINJER FOR ELKOM OG VINDKRAFTANLEGG

Praksis har avdekket et åpenbart behov for at det utarbeides et bedre regelverk rundt vindkraftanleggs mulige påvirkning av elektroniske kommunikasjonssignaler. Naturressurskommunene ser det derfor som positivt at energi- og ekommyndigheten i fellesskap har utarbeidet forslag til retningslinjer. Forslaget inneholder flere nødvendige forslag til forbedringer. Naturressurskommunene vil likevel påpeke følgende:

Det fremgår ikke av forslaget som er sendt på høring hvilken *formalisering* som er tenkt gjort av retningslinjene. Det er Naturressurskommunenes syn at det må være tiltakshavers ansvar både å sørge for nødvendige utredninger og alle avbøtende tiltak som måtte vise seg nødvendig. Dette ansvaret må formaliseres.

Naturressurskommunene etterlyser en implementering av retningslinjene i konsekvensutredningsforskriften og i de to vedlegg tilhørende forskriften som beskriver hvilke tiltak som er konsekvensutredningspliktige. Det rettslige utgangspunktet må være at Naturressurskommunene viser videre til følgende uttalelse i forslaget:

«Muligheten for å avdekke skadelig interferens i forkant av etableringen av et vindkraftverk vil variere alt ettersom hvilken ekomtjeneste det dreier seg om. Den eksakte plasseringen av vindturbinene, antall turbiner, høyde og størrelse på rotorblader osv. er viktige faktorer med tanke på interferens, og gode utredninger kan bidra til at vindkraftverket planlegges slik at risikoen for skadelig interferens minimeres. Selv om potensiell skadelig interferens ikke kan

dokumenteres, skal konsekvensutredningen inneholde vurderinger av grad av risiko for interferens, problemer som kan oppstå, og beskrive hvordan dette kan påvirke ekomaktørenes og samfunnets interesser.»

Denne beskrivelsen viser hvor problematisk departementets konsesjonspraksis har vært. Departementet har tidligere angitt at en konsesjon bare definerer et geografisk område og et tillatt volum på installert effekt og at øvrige forhold kan endres etter at konsesjon er gitt. Samtidig har departementet ved en rekke anledninger den senere tid gitt uttrykk for at gitte konsesjoner ikke kan omgjøres eller trekkes tilbake. Når så sentrale forhold som mulige påvirkninger av ekomtjenester avhenger av forhold som endelig fastsettes *etter* at konsesjon er gitt, gjennom såkalte MTA-planer, viser dette en praksis i strid med grunnleggende konsesjonsrett. Den samlede interesseavveining som skal ligge til grunn for om konsesjon skal gis, skal nettopp inneholde alle fordeler og alle ulemper ved det påtenkte tiltaket. Slik har det ikke vært i konsesjonspraksis for vindkraftanlegg, og forholdet til ekomtjenester er dessverre et godt eksempel på det.

– Naturressurskommunene vil legge til at Meld. 28 St. (2019-2020) Vindkraft på land inneholder flere forslag som vil reparere på de mangler ved konsesjonspraksis som er omtalt her. Naturressurskommunene savner i forslaget til retningslinjer en nærmere henvisning til de endringsforslag som der er fremmet.

Endelig heter det i forslaget til retningslinjer: «NVE benytter som hovedregel følgende standardiserte utredningskrav i KU-programmet», som gjelder ekomtjenester. Det er Naturressurskommunenes syn at spørsmål knyttet til mulige påvirkninger av ekomsignaler *alltid* skal konsekvensutredes og ikke bare «*som hovedregel.*» Både der det er tale om samfunnskritisk ekomtjeneste og der det er tale om ekomtjenester til vanlige folk må regelen være at mulige negative virkninger alltid må kartlegges, og dernest at hvis påvirkning forekommer så må tiltakshaver alltid være ansvarlig for nødvendige avbøtende tiltak. Det er tiltakshaver som ved sine planer *alene forårsaker* den mulige interessekonflikten.

Med vennlig hilsen

Naturressurskommunene

Sigmund Lier

Leder